

Byla C-284/04

T-Mobile Austria GmbH ir kt.

prieš

Austrijos Respublik?

(Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien prašymas priimti prejudicin? sprendim?)

„Šeštoji PVM direktyva – Apmokestinamieji sandoriai – „Ekonomin?s veiklos“ s?voka – 4 straipsnio 2 dalis – Teisi?, leidžian?i? naudoti apibr?žt? radijo dažni? spektro dal?, skirt? telekomunikacij? paslaugoms, suteikimas“

Sprendimo santrauka

Mokes?i? nuostatos – Teis?s akt? suderinimas – Apyvartos mokes?iai – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema – Ekonomin?s veiklos s?voka Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 2 dalies prasme

(Tarybos direktyvos 77/388 4 straipsnio 2 dalis)

Šeštosios direktyvos 77/388 d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo 4 straipsnio 2 dalis turi b?ti aiškinama taip: už dažni? skyrim? atsakingos nacionalin?s reguliavimo tarnybos per aukcion? vykdomas teisi?, kaip antai teis?s naudoti elektromagnetinio spektro dažnius siekiant visuomenei teikti judri?j? telekomunikacij? paslaugas, suteikimas n?ra ekonomin? veikla šios nuostatos prasme ir tod?l jis nepatenka ? šios direktyvos taikymo srit?.

Tokia veikla laikoma b?tina ir išankstine s?lyga ?kio subjektams patekti ? judri?j? telekomunikacij? rink? ir ji nereiškia kompetentingos nacionalin?s valdžios institucijos dalyvavimo min?toje rinkoje. Iš tikr?j? tik šie subjektai, suteikt? teisi? tur?tojai, veikia nagrin?jamoje rinkoje naudodami aptariam? turt?, siekdami gauti nuolatini? pajam?.

Tod?l suteikdama tokius leidimus kompetentinga nacionalin? valdžios institucija nedalyvauja turto, kur? sudaro min?tos teis?s naudoti siekiant gauti nuolatini? pajam?, naudojime. Per ši? suteikimo proced?r? ši institucija vykdo tik aiškiai jai pavest? elektromagnetinio spektro naudojimo kontrol?s ir reglamentavimo veikl?.

Beje, tai, kad už nagrin?jam? teisi? suteikim? mokamas mokestis, nekei?ia šios veiklos teisinio kvalifikavimo.

(žr. 42, 44–45, 49 punktus ir rezoliucin? dal?)

SPRENDIMAS

2007 m. birželio 26 d.(*)

„Šeštoji PVM direktyva – Apmokestinamieji sandoriai – „Ekonominių veiklos“ sąvoka – 4 straipsnio 2 dalis – Teisių, leidžiančių naudoti apibrėžtą radijo dažnų spektro dalį, skirtą telekomunikacijų paslaugoms, suteikimas“

Byloje C-284/04

dėl *Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien* (Austrija) 2004 m. birželio 7 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. liepos 1 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

T-Mobile Austria GmbH,

3G Mobile Telecommunications GmbH,

mobikom austria AG, buvusi *mobikom austria AG & Co. KG,*

master-talk Austria Telekom Service GmbH & Co. KG,

ONE GmbH,

Hutchison 3G Austria GmbH,

tele.ring Telekom Service GmbH,

tele.ring Telekom Service GmbH, peržmisi **TRA 3G Mobilfunk GmbH** teises,

prieš

Austrijos Respubliką (Republik Österreich),

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, P. Kūris, E. Juhász ir J. Klučka, teisėjai K. Schiemann, J. Makarczyk (pranešėjas) ir U. Lõhmus,

generalinį advokatą J. Kokott,

posėdžio sekretoriai B. Fülöp ir K. Sztranc-Sawiczek, administratoriai,

atsižvelgus į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2006 m. vasario 7 d. posėdžiui,

išnagrinėjus pastabas, pateiktas:

– *T-Mobile Austria GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwälte* F. Heidinger ir W. Punz,

– *3G Mobile Telecommunications GmbH* ir *mobikom austria AG*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* P. Huber,

- *master-talk Austria Telekom Service GmbH & Co. KG, ONE GmbH ir Hutchison 3G Austria GmbH*, atstovaujam? *Rechtsanwälte* E. Lichtenberger ir K. Retter,
 - *tele.ring Telekom Service GmbH*, atstovaujam? *Rechtsanwälte* T. Kustor ir B. Polster bei universiteto profesoriaus C. Staringer,
 - *Republik Österreich* (Austrijos Respublika), atstovaujam? U. Weiler,
 - Austrijos vyriausyb?s, atstovaujam? H. Dossi, J. Bauer ir C. Knecht,
 - Danijos vyriausyb?s, atstovaujam? J. Molde, padedam? *advokat* K. Hagel?Sørensen,
 - Vokietijos vyriausyb?s, atstovaujam? M. Lumma ir C.?D. Quassowski bei C. Schulze?Bahr, padedam? *Rechtsanwälte* K. Stopp ir B. Burgmaier,
 - Ispanijos vyriausyb?s, atstovaujam? J. Rodríguez Cárcamo,
 - Airijos, atstovaujam? SC A. Aston ir G. Clohessy,
 - Italijos vyriausyb?s, atstovaujam? I. M. Braguglia, padedam? *avvocato dello Stato* P. Gentili,
 - Nyderland? vyriausyb?s, atstovaujam? H. Sevenster ir M. de Grave,
 - Lenkijos vyriausyb?s, atstovaujam? J. Pietras,
 - Jungtin?s Karalyst?s, atstovaujam? M. Bethell ir R. Caudwell, padedam? QC K. Parker ir C. Vajda bei *barrister* G. Peretz,
 - Europos Bendrij? Komisijos, atstovaujam? K. Gross, R. Lyal, M. Shotter ir D. Triantafyllou,
- susipažin?s su 2006 m. rugs?jo 7 d. pos?dyje pateikta generalin?s advokat?s išvada, priima š?

Sprendim?

1 Prašymu d?l prejudicinio sprendimo prašoma išaiškinti 1977 m. geguž?s 17 d. Šešt?j? Tarybos direktyv? 77/388/EEB d?l valstybi? nari? apyvartos mokesi? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1, toliau – Šeštoji direktyva), ypa? jos 4 straipsn?.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrin?jant pagrindines bylas *T?Mobile Austria GmbH, 3G Mobile Telecommunications GmbH, mobilkom austria AG*, buvusi *mobilkom austria AG & Co. KG, master-talk Austria Telekom Service GmbH & Co. KG, ONE GmbH, Hutchison 3G Austria GmbH, tele.ring Telekom Service GmbH* ir *TRA 3G Mobilfunk GmbH*, kurios teisės per?m? *tele.ring Telekom Service GmbH*, prieš *Republik Österreich*, kuriose siekiama, kad Austrijos Respublika d?l pirkimo PVM atskaitymo išduot? s?skaitas fakt?ras, susijusias su mokes?iais, sumok?tais ieškov?ms pagrindin?je byloje suteikus teisės naudoti elektromagnetinio spektro dažnius siekiant visuomenei teikti judri?j? telekomunikacij? paslaugas (toliau – pagrindin?je byloje nagrin?jamos naudojimo teis?s).

Teisinis pagrindas

Su PVM susijusios nuostatos

Bendrijos teisės aktai

3 Pagal Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 punktą PVM apmokestinamas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kai šalies teritorijoje už atlygą prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo.

4 Šios direktyvos 4 straipsnis nustato:

„1. „Apmokestinamasis asmuo“ – tai bet kuris asmuo, savarankiškai vykdomas bet kurioje vietoje bet kuri ekonominė veikla, nurodyta 2 dalyje, nesvarbu, koks tos veiklos tikslas ar rezultatas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta ekonominė veikla apima visokių gamintojų, prekyautojų ir kitų paslaugas teikiančių asmenų veiklą, įskaitant kasybą ir žemės ūkio gamybos veiklą bei ūvairių profesijų atstovų veiklą. Materialaus ir nematerialaus turto naudojimas, siekiant gauti nuolatinių pajamų, taip pat laikomas ekonomine veikla.

<...>

5. Valstybinės, regioninės ir vietos valdžios institucijos ir kiti viešosios teisės subjektai neturi būti laikomi apmokestinamaisiais asmenimis veiklos, kurią jie vykdo, ar sandorių, kuriuos jie sudaro kaip valdžios institucijos, atžvilgiu, net jei jie renka rinkliavas, mokesčius už paslaugas, mokas ar kitokius su tokia veikla ar sandoriais susijusius mokesčius.

Tačiau kai jie vykdo tokią veiklą ar sandorius, jie turi būti laikomi apmokestinamuoju asmeniu tokios veiklos ar sandorių atžvilgiu, jei jų traktavimas kaip neapmokestinamojo asmens labai iškreiptų konkurenciją.

Bet kuriuo atveju šias ūstaigas reikia laikyti apmokestinamaisiais asmenimis D priede išvardytos veiklos atžvilgiu, jei toji veikla nėra tokio menko masto, dėl kurio ji būtų visiškai nereikšminga.

<...>“ (Pataisytas vertimas)

5 Minutos direktyvos 17 straipsnis numato:

„1. Teisė atskaityti mokesčius atsiranda tuomet, kai atskaitytinas mokesčius tampa mokėtinas.

2. Tiek, kiek prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamasis asmuo turi turėti teisę iš mokesčio, kurį jis turi sumokėti, atskaityti:

a) pridėtinės vertės mokesčius, mokėtinius ar sumokėtus už kito apmokestinamojo asmens jam pateiktas prekes arba paslaugas, kurios jam bus pateiktos, ir už suteiktas paslaugas ar paslaugas, kurios jam bus suteiktos;

<...>“ (Pataisytas vertimas)

6 Šeštosios direktyvos D priedo 1 punktas numato telekomunikacijas.

Nacionalinės teisės aktai

7 Pagal 1994 m. Apyvartos mokesčio įstatymo (Umsatzsteuergesetz, 1994, BGBl. 663/1994, toliau – 1994 m. UStG) 1 straipsnio 1 dalies 1 punktą apmokestinamas šalies viduje verslininko

monės veiklos ribose vykdytas prekių tiekimas ir kitų paslaugų teikimas už atlygą. Ta pati nuostata patikslina, kad apmokestinami sandoriai, vykdyti remiantis statyminiu ar administraciniu aktu arba tokiais laikomi pagal statymo nuostatą.

8 Pagal 1994 m. UStG 2 straipsnio 1 dalį verslininkas – tai bet kuris asmuo, savarankiškai vykdomas komercinė arba profesinė veikla, t. y. bet kokią nuolatinę veiklą, kuria siekiama gauti pajamų. Pagal minėto straipsnio 3 dalį viešosios teisės subjektai iš esmės vykdo komercinę arba profesinę veiklą tik į komercinę įmonių veiklos ribose.

9 1994 m. UStG 11 straipsnio 1 dalies pirmas ir antras sakiniai numato, kad jeigu verslininkas vykdo sandorius 1994 m. UStG 1 straipsnio 1 punkto prasme, jis gali išduoti sąskaitas fakturas. Be to, jeigu jis vykdo sandorius, skirtus kitam verslininkui pastarojo monės poreikiams arba juridiniam asmeniui, kuris nėra verslininkas, jis privalo išduoti sąskaitas fakturas.

10 Šiose sąskaitose fakturose pagal 1994 m. UStG 11 straipsnio 1 dalies 6 punktą turi būti nurodytas PVM už vykdytą sandorą.

11 Iš Pelnų mokesčio statymo (Körperschaftsteuergesetz, BGBl. 401/1988, toliau – KStG) 2 straipsnio 1 dalies matyti, kad viešosios teisės subjekto komercinė įmonė yra bet koks ekonomiškai nepriklausomas subjektas, kuris vykdo tik ar iš esmės nuolatinę privataus pobūdžio ekonominę veiklą, išskyrus žemdirbystės arba sodininkystės sektorius, siekdamas gauti pajamų arba, jeigu nedalyvauja bendruose ekonominiuose mainuose, kitos ekonominės naudos.

12 Vis dėlto KStG 2 straipsnio 5 dalis numato, kad veikla, kurią iš esmės vykdo viešosios valdžios institucijos, nėra privataus pobūdžio ekonominė veikla minėto straipsnio 1 dalies prasme.

Nuostatos dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamo naudojimosi teisių suteikimo

Bendrijos teisės aktai

13 1997 m. balandžio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/13/EB dėl bendrųjų leidimų ir individualių licencijų išdavimo telekomunikacijų paslaugų srityje bendrųjų principų (OL L 117, p. 15) galiojo iki 2003 m. liepos 25 dienos.

14 Šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalis nustato:

„Šioje direktyvoje:

<...>

d) „esminiai reikalavimai“ – neekonominio pobūdžio su visuomenės poreikiais susijusios priežastys, galinčios versti valstybę narę nustatyti tam tikras sąlygas telekomunikacijų tinklams steigti ir (arba) valdyti bei telekomunikacijų paslaugoms teikti. Tokios priežastys yra telekomunikacijų tinklo operacijų saugumas, tinklo vientisumas ir pagrįstais atvejais paslaugų tarpusavio suderinamumas, duomenų apsauga, aplinkos apsauga, miestų ir regioninio planavimo tikslai, taip pat efektyvus dažnių spektro panaudojimas bei radijo bangomis veikiančių telekomunikacijų sistemų ir kitokių kosminių arba antžeminių techninių sistemų tarpusavio trukdžių išvengimas. <...>“

15 Pagal minėtos direktyvos 3 straipsnio 3 dalies antrąjį sakinį:

„Valstybės narės gali išduoti individualią licenciją tik tada, kai jos gavėjui yra leidžiama naudotis ribotais fiziniais bei kitokiais ištekliais, arba joje pagal III skirsnio nuostatas nustatyti ypatingi pareigojimai arba suteiktos ypatingos teisės.“

16 Direktyvos 97/13 4 straipsnio 1 dalis nurodo bendrąjį leidimų sąlygą:

„Jeigu valstybės narės nustato, kad telekomunikacijų paslaugoms teikti turi būti gaunami bendrieji leidimai, tokiuose leidimuose pagrįstais atvejais gali būti nustatomos priedo 2 ir 3 dalyse pateiktos sąlygos. Šiais leidimais turi būti nustatyta mažiausiai sudėtinga atitiktų esminiams reikalavimams bei Priedo 2 ir 3 dalyse nurodytiems viešiesiems interesams užtikrinanti tvarka.“

17 Šios direktyvos III skirsnis, kurį sudaro 7–11 straipsniai, reglamentuoja individualias licencijas, kurios išduodamos pagrįstais atvejais. Minėtos direktyvos 8 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa numato, kad „sąlygos, kurios šalia su bendraisiais leidimais susijusį sąlygą gali būti pagrįstais atvejais nustatomos individualiose licencijose, pateikiamos Priedo 2 ir 4 dalyse“. Pagal minėto priedo 2.1 ir 4.2 punktus tai yra sąlygos, skirtos garantuoti atitiktų nustatytiems esminiams reikalavimams, ir specifinę sąlygą, susijusią su efektyviu radijo dažnių panaudojimu ir veiksmingu jų valdymu.

18 Pagal Direktyvos 97/13 10 straipsnio 1 dalį valstybės narės gali apriboti individualią licenciją skaičių tik tiek, kiek to reikia efektyviam radijo dažnių panaudojimui garantuoti. Pagal minėto straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą šiuo atžvilgiu jos privalo tinkamai atsižvelgti į būtinybę leisti vartotojui gauti maksimalią naudą ir palengvinti konkurencijos plėtrą. To paties straipsnio 3 dalies pirmoji pastraipa pareigoja valstybes nares išduoti licencijas remiantis objektyviais, nediskriminuojančiais, išsamiais, skaidriais ir proporcingais atrankos kriterijais.

19 Iš minėtos direktyvos 11 straipsnio 1 dalies matyti, kad išduodant leidimus gali būti renkami mokesčiai, „skirti tik individualią licenciją išdavimo, administravimo, kontrolės ir įgyvendinimo procedūrų administracinės sąnaudos padengti“. Be to, šio straipsnio 2 dalis numato:

„Nepaisant 1 dalies, valstybės narės gali, kai naudojami riboti ištekliai, leisti savo nacionalinėms reguliavimo institucijoms nustatyti mokesčius, skirtus optimaliam tokių išteklių panaudojimui garantuoti. Tokie mokesčiai turi būti nediskriminuojantys ir nustatomi visų pirma atsižvelgiant į poreikį skatinti naują paslaugų plėtrą ir konkurenciją.“ (Pataisytas vertimas)

20 Direktyvą 97/13 panaikino ir nuo 2003 m. liepos 25 d. pakeitė 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindinė direktyva) (OL L 108, p. 33).

21 Šios direktyvos 9 straipsnis nustato:

„<...>

3. Valstybės narės gali nustatyti, kad žmonių perduotų teises naudoti radijo dažnius bendrai su kitomis žmonių mis.

4. Valstybės narės užtikrina, kad apie žmonių ketinimą perduoti teises naudoti radijo dažnius būtų pranešta nacionalinei reguliavimo institucijai, kuri yra atsakinga už spektro skyrimą, ir kad bet koks perdavimas vyktų nacionalinės reguliavimo institucijos nustatyta tvarka ir būtų viešas.

Nacionalinės reguliavimo institucijos užtikrina, kad tokie sandoriai neiškraipytų konkurencijos. Kai radijo dažnio naudojimas yra suderintas taikant (2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos) sprendimą Nr. 676/2002/EB (dėl radijo spektro politikos teisinio reguliavimo pagrindų Europos bendrijoje (Sprendimas dėl radijo spektro) (OL L 108, p. 1)) bei kitas Bendrijos

priemonės, dėl tokio perdavimo to dažnio naudojimas neturi keistis.“

Nacionalinės teisės aktai

22 Pagal Telekomunikacijų įstatymo (Telekommunikationsgesetz, BGBl. I, 100/1997, toliau – TKG) 14 straipsnio pagrindinės bylos aplinkybėmis taikoma redakcija, norint paties eksploatuojamų judriųjų telekomunikacijų tinklu teikti judriojo telefono ryšio paslaugų ar kitas viešas judriųjų telekomunikacijų paslaugas, reikia gauti licenciją.

23 Pagal TKG 15 straipsnio 2 dalies 3 punktą, kalbant apie viešą judriųjų telekomunikacijų paslaugų teikimo licencijas, tokia licencija suteikiama, kai dažniai pareiškėjui buvo suteikti arba gali būti suteikti išduodant licenciją.

24 Pagal TKG 21 straipsnio 1 dalį, siekiant užtikrinti veiksmingą suteiktą dažnių naudojimą, judriųjų telekomunikacijų licencijų savininkai, be dažnių naudojimo mokesčio, turi sumokėti papildomą vienkartinį arba metinį dažnių naudojimo mokestį.

25 TKG 49 straipsnio 4 dalis, skaitoma kartu su 111 straipsniu, numato, kad suteikti dažnius, skirtus teikti viešas judriojo ryšio ir kitas viešas telekomunikacijų paslaugas, yra kompetentinga *Telekom-Control-Kommission* (telekomunikacijų kontrolės komisija, toliau – TCK).

26 Suteikimo procedūrą reglamentuoja TKG 49a straipsnio 1 dalis, kuri nustato:

„Reguliavimo tarnyba jai patiktus dažnius turi suteikti pareiškėjui, kuris atitinka 15 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose numatytas bendrąsias sąlygas bei užtikrina veiksmingiausią dažnių naudojimą, o tai nustatoma pagal pasiūlytą mokesčio už teisę naudoti dažnius dydį.“

27 Pagal TKG 108 ir 109 straipsnius TCK veikia kaip bendrovė *Telekom-Control GmbH*, kurios vienintelis akcininkas yra Austrijos valstybė.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

28 1999 m. gegužės 3 d. per surengtą aukcioną TCK už 98 108 326 eurų mokestį suteikė *tele.ring Telekom Service GmbH* pagrindinėje byloje nagrinėjamas teisės naudoti vadinamuosius „GSM“ (DCS-1800 standartas) dažnius ir 2000 m. vasario 7 d. už 4 832 743,47 euro – *master-talk Austria Telekom Service GmbH & Co. KG* teisės naudoti dažnius Europos radijo komunikacijų sistemoje „TETRA“.

29 2000 m. lapkričio 20 d. TCK suteikė pagrindinėje byloje nagrinėjamas teisės naudoti dažnius, susijusias su judriojo telefono ryšio sistemomis „UMTS“ (IMT-2000 standartas). Pasibaigus procedūrai, kuri taip pat vyko aukciono forma, minėtų teisės buvo suteiktos *T-Mobile Austria GmbH*, *3G Mobile Telecommunications GmbH*, *mobikom austria AG & Co. KG*, *Hutchison 3G Austria GmbH*, *ONE GmbH* ir *TRA 3G Mobilfunk GmbH* iš viso už 831 595 241,10 euro dydžio mokestį.

30 Savo ieškiniu ieškovs pagrindinėje byloje siekia, kad Austrijos Respublika joms išduotų sąskaitas fakturas, susijusias su pagrindinėje byloje nagrinėjamomis naudojimo teisėmis, nes šios sąskaitos faktūros reikalingos atskaityti pirkimo PVM pagal nacionalinės teisės aktus, perkėjusius Šeštosios direktyvos 17 straipsnį.

31 Tokiomis aplinkybėmis *Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar <...> Šeštosios direktyvos <...> 4 straipsnio 5 dalies trečiosios pastraipos kartu su D

priedo 1 punktu nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad valstybės narės vykdomas teisiškai naudoti dažnius judriojo telefono ryšio sistemose pagal UMTS/IMT-2000, GSM-DCS-1800 ir TETRA standartus (toliau – teisės naudoti dažnius judriojo telefono ryšio sistemose) suteikimas už dažnių naudojimo mokestį yra veikla telekomunikacijų srityje?

2. Ar Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalies trečioji pastraipa turi būti aiškinama taip, kad valstybės narės, kurios nacionalinė teisė nenumato (toje pačioje nuostatoje) nurodyto „menko“ masto veiklos kriterijaus (*de minimis* taisyklė), kuris yra pripažinimo kaip apmokestinamojo asmens sąlyga, bet kuriuo atveju turi būti laikoma apmokestinamuoju asmeniu bet kokios veiklos telekomunikacijų srityje atžvilgiu, nesvarbu, ar tokios veiklos mastas yra menkas, ar ne?

3. Ar Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalies trečioji pastraipa turi būti aiškinama taip, kad valstybės narės vykdomas teisiškai naudoti dažnius judriojo ryšio sistemose suteikimas už naudojimo mokesčius, (iš viso atitinkančius) atitinkamai 831 595 241,10 euro (UMTS/IMT 2000), 98 108 326 eurus (DCS-1800) ir 4 832 743,47 euro (TETRA), turi būti laikomas nemenko masto veikla ir todėl valstybės narė yra apmokestinamasis asmuo šios veiklos atžvilgiu?

4. Ar Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalies antroji pastraipa turi būti aiškinama taip, kad tai, jog valstybės narės, suteikdama teises naudoti dažnius judriojo telefono ryšio sistemose už (naudojimo mokesčius, iš viso atitinkančius) atitinkamai 831 595 241,10 euro (UMTS/IMT 2000), 98 108 326 eurus (DCS-1800-kanalai) ir 4 832 743,47 euro (TETRA), šiems mokesčiams netaiko apyvartos mokesčio, o privatūs tokie dažniai tiekiami tokiai veiklai turi apmokestinti šiuo <...> mokesčiu, sukelia tam tikros svarbos konkurencijos iškreipymą?

5. Ar Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalies pirmoji pastraipa turi būti aiškinama taip, kad veikla, kuria valstybės narės mobilaus ryšio operatoriams suteikia teises naudoti dažnius judraus ryšio sistemose tokiu būdu, kad iš pradžių valstybės nustato maksimalią teisės naudoti dažnius mokesčio sumą ir po to suteikia teisę naudoti dažnius daugiausia pasiūliusiam subjektui, nėra vykdoma (šios valstybės, veikiančios kaip) valdžios institucija, todėl ši veikla vykdoma valstybės laikoma apmokestinamuoju asmeniu, neatsižvelgiant į suteikimo teisinę kvalifikaciją pagal nacionalinę (aptariamą) valstybės teisę?

6. Ar Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad penktajame klausime aprašytas valstybės narės vykdomas teisiškai naudoti dažnius judriojo telefono ryšio sistemose suteikimas turi būti laikomas ekonomine veikla, todėl ši veikla vykdoma valstybės narės laikoma apmokestinamuoju asmeniu?

7. Ar Šeštoji direktyva turi būti aiškinama taip, kad mokesčiai už suteiktas teises naudoti dažnius judriojo telefono ryšio sistemose yra bruto mokesčiai (į kuriuos jau įskaičiuotas PVM), ar tai yra neto mokesčiai (prie kurių dar gali būti priskaičiuojamas PVM)?

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl šeštojo klausimo

32 Šiuo klausimu, kurį reikia nagrinėti pirmiausia, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar valstybės narės per aukcioną vykdomas teisės, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamos teisės naudoti, suteikimas yra „ekonominė veikla“ Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 2 dalies prasme.

33 Pagal Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 1 dalį apmokestinamasis asmuo – tai bet kuris asmuo, savarankiškai vykdomas bet kurioje vietoje bet kuri ekonominė veikla, nurodyta 2 dalyje, nesvarbu, koks tos veiklos tikslas ar rezultatas. Ši „ekonominės veiklos“ sąvoka apibrėžta minėtoje

2 dalyje kaip apimanti visoki? gamintoj?, prekiautoj? ir kit? paslaugas teikian?i? asmen? veikl?, ?skaitant, be kita ko, materialaus ir nematerialaus turto naudojim?, siekiant gauti nuolatini? pajam?.

34 Šiuo klausimu reikia patikslinti, kad nors Šeštosios direktyvos 4 straipsnis nustato labai pla?i? PVM taikymo srit?, ši nuostata apima tik ekonominio pob?džio veikl? (šiuo klausimu žr. 1996 m. liepos 11 d. Sprendimo *Régie dauphinoise*, C?306/94, Rink. p. I?3695, 15 punkt?; 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *EDM*, C?77/01, Rink. p. I?4295, 47 punkt? ir 2005 m. geguž?s 26 d. Sprendimo *Kretztechnik*, C?465/03, Rink. p. I?4357, 18 punkt?).

35 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad apmokestinamojo asmens ir ekonomin?s veiklos s?vok? apibr?žim? analiz? parodo ekonomin?s veiklos s?vokos taikymo srities apimt? ir jos objektyv? pob?d? ta prasme, kad veikla vertinama *per se*, neatsižvelgiant ? jos tikslus ar rezultatus (žr., be kita ko, 2006 m. vasario 21 d. Sprendimo *University of Huddersfield*, C?223/03, Rink. p. I?1751, 47 punkt? ir min?t? teismo praktik?).

36 Iš prašymo priimti prejudicin? sprendim? matyti, kad pagrindin?je byloje nagrin?jamu atveju TCK vykdom? veikl? sudar? tai, kad per aukcion? ?kio subjektams apibr?žtam laikotarpiui buvo perduodamos teis?s naudoti tam tikrus elektromagnetinio spektro dažnius. Pasibaigus suteikimo proced?rai šiems operatoriams buvo išduodamas leidimas naudoti taip ?gytas teises, kad jie ?diegt? telekomunikacin? ?rang?, veikian?i? konkre?iose elektromagnetinio spektro dalyse.

37 Tod?l reikia nustatyti, ar tokio leidimo išdavimas pagal savo pob?d? turi b?ti laikomas „turto naudojimu“ Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 2 dalies prasme.

38 Pirmiausia reikia nurodyti, kad, kalbant apie ši? nuostat?, „naudojimo“ s?voka pagal bendros PVM sistemos neutralumo principo reikalavimus yra susijusi su visais sandoriais, kad ir kokia b?t? j? teisin? forma, kuriais siekiama iš aptariamo turto gauti nuolatini? pajam? (šiuo klausimu žr. 1990 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *Van Tiem*, C?186/89, Rink. p. I?4363, 18 punkt?; min?to sprendimo *EDM* 48 punkt? ir 2004 m. spalio 21 d. Sprendimo *BBL*, C?8/03, Rink. p. I?10157, 36 punkt?).

39 Šiuo atžvilgiu reikia pažym?ti, kad pagrindin?je byloje nagrin?jam? veikl? sudaro leidim? išdavimas ?kio subjektams; šie leidimai suteikia juos turintiems ?kio subjektams galimyb? naudotis juose numatytomis naudojimosi teis?mis, viešai si?lant savo paslaugas už atlyg? judri?j? telekomunikacij? rinkoje.

40 Tokia veikla yra priemon? ?gyvendinti pagal Bendrijos teis? reikalaujamas s?lygas, kuriomis siekiama vis? pirma užtikrinti racional? dažni? spektro panaudojim? ir išvengti radijo bangomis veikian?i? telekomunikacij? sistem? bei kitoki? kosmini? arba antžemini? technini? sistem? tarpusavio trukdži?, taip pat veiksmingai valdyti radijo dažnius, kaip tai matyti iš Direktyvos 97/13 2 straipsnio 1 dalies d punkto, 4 straipsnio 1 dalies ir 8 straipsnio 1 dalies nuostat? teksto.

41 Be to, svarbu pažym?ti, kad toki? leidim? išdavimas pagal Direktyv? 97/13 ir TKG priklauso išimotinei atitinkamos valstyb?s nar?s kompetencijai.

42 Taigi tokia veikla, kokia nagrin?jama pagrindin?je byloje, laikoma b?tina ir išankstine s?lyga ?kio subjektams, kaip antai ieškov? pagrindin?je byloje, patekti ? judri?j? telekomunikacij? rink?. Ji nereiškia kompetentingos nacionalin?s valdžios institucijos dalyvavimo min?toje rinkoje. Iš tikr?j? tik šie subjektai, suteikt? teis? tur?tojai, veikia nagrin?jamoje rinkoje naudodami aptariam? turt?, siekdami gauti nuolatini? pajam?.

43 Šiomis aplinkyb?mis tokios veiklos, kokia nagrin?jama pagrindin?je byloje, vykdymas pagal savo pob?d? n?ra ?kio subjekt? veikla. Šiuo atžvilgiu reikia pažym?ti, kad nesvarbu, jog šie

subjektai gali perleisti savo teises naudoti radijo dažnius. Iš tikrųjų toks perleidimas, net jei jį toliau kontroliuoja už dažnių skyrimą atsakinga nacionalinė reguliavimo tarnyba, pagal Direktyvos 2002/21 9 straipsnio 4 dalį negali būti prilygintas viešosios valdžios leidimo išdavimui.

44 Todėl suteikdama tokį leidimą kompetentinga nacionalinė valdžios institucija nedalyvauja turto, kurį sudaro teisės naudoti radijo dažnių spektrą siekiant gauti nuolatinių pajamų, naudojime. Per šį suteikimo procedūrą ši institucija vykdo tik aiškiai jai pavestą elektromagnetinio spektro naudojimo kontrolę ir reglamentavimo veiklą.

45 Beje, tai, kad už teisių, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamos teisės naudoti, suteikimą mokamas mokestis, nekeičia šios veiklos teisinio kvalifikavimo (šiuo klausimu žr. 1997 m. kovo 18 d. Sprendimo *Diego Cali & Figli*, C-343/95, Rink. p. I-1547, 24 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

46 Todėl šis suteikimas nėra „ekonominė veikla“ Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 2 dalies prasme.

47 Šios išvados nepaneigia argumentas, kad, atsižvelgiant į šios direktyvos 4 straipsnio 5 dalį, neatmetama galimybė, jog viešosios teisės subjekto vykdoma reguliavimo veikla būtų laikoma ekonomine veikla tos pačios direktyvos 4 straipsnio 2 dalies prasme, todėl šis subjektas turėtų būti laikomas apmokestinamuoju asmeniu šios veiklos atžvilgiu.

48 Iš tikrųjų, netgi darant prielaidą, kad tokia reguliavimo veikla gali būti laikoma ekonomine veikla, taikant Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalį, reikia iš anksto pripažinti, jog nagrinėjama veikla yra ekonominė. Iš šio sprendimo 46 punkte pateikto atsakymo matyti, kad taip nėra šiuo atveju.

49 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į šeštąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip: už dažnių skyrimą atsakingos nacionalinės reguliavimo tarnybos per aukcioną vykdomas teisės, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamos naudojimo teisės, suteikimas nėra ekonominė veikla šios nuostatos prasme ir todėl jis nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį.

Dėl kitų klausimų

50 Atsižvelgiant į pateiktą atsakymą į šeštąjį klausimą, į kitus prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimus atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

51 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 4 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip: už dažnių skyrimą atsakingos nacionalinės reguliavimo tarnybos per aukcioną vykdomas teisės, kaip antai teisės naudoti elektromagnetinio spektro dažnius siekiant visuomenei teikti judriųjų telekomunikacijų paslaugas, suteikimas nėra ekonominė veikla šios nuostatos prasme ir todėl jis nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.